

Jan Krukowiecki

[guwerner](#)

[jezuita](#), [misjonarz dworski](#)

Ur. 17.8.1664, Ruś Czerwona

Zm. 27.3.1701, Zamość

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Do zakonu [jezuitów](#) wstąpił 14 sierpnia 1681 roku w [Krakowie](#). O jego wykształceniu brakuje bliższych wiadomości, uzyskał je w którejś ze [szkół jezuickich](#), być może studiował za granicą, co sugeruje jego późniejsza profesja guwenera. Był profesorem [retoryki](#) i [poetyki](#) w [kolegium jezuickim](#) w [Grudziądzu](#) (1693–1694) oraz misjonarzem dworskim.

Etapy kariery dot. edukacji

Został [guwernerem](#) młodych Zamoyskich podróżujących po Europie w latach 1697-1701. Był drugim opiekunem młodych magnatów, obok świeckiego preceptora [Jana Kamockiego](#). Krukowiecki nie wyjechał z podopiecznymi od razu za granicę, ale został wyznaczony na [guwenera](#) młodych ordynatów nieco później, gdyż dopiero w listopadzie 1697 roku. Anna Zamoyska wystosowała listy z prośbą o pozwolenie dla tego jezuitę udania się w podróż z jej synami, najpierw do [Pragi](#), a potem do [Rzymu](#). W związku z tym Krukowiecki pojechał do [Pragi](#), asystując [Marcinowi Leopoldowi Zamoyskiemu](#) w końcu 1697 roku. Nadzorował edukację Zamoyskich w [Ingolstadt](#), a następnie we [Francji](#). Jego relacje z młodymi magnatami popsuły się w [Paryżu](#), co wynika z listów synów do Anny Franciszki Zamoyskiej. Donosili oni matce, że są obiektem drwin i szyderstw ze strony kawalerów francuskich z powodu pozostawiania pod opieką jezuitę. Czuli się upokorzeni i prosili o odwołanie guwenera-jezuitę do kraju. Zarzucali też Krukowieckiemu cenzurę ich listów. Krukowiecki zdawał relację z przebiegu podróży i postępów swych podopiecznych w nauce oraz informował o projektowanej dalszej drodze i planach studiów. Wzajemnie też wysyłał do swej chlebodawczyni informacje o swojej trudnej sytuacji i spotykających go przykrościach i bezpodstawnym braku zaufania. Ostatecznie doszło do czasowej pacyfikacji stosunków i Krukowiecki pozostał z Zamoyskimi, za granicą chociaż nie dokończył z nimi podróży i musiał powrócić do kraju (oficjalnie z powodu choroby). Faktycznie zmarł, kiedy Zamoyscy byli jeszcze za granicą, a w swoich listach wyrażali kurtuazyjnie wielki żal po śmierci swego [preceptora](#).

Fakty z życia osobistego

Żył w [XVII-XVIII wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. Archiwum Główne Akt Dawnych, Warszawa, Archiwum Zamoyskich 518, Jan Krukowiecki, *Listy do Anny Franciszki z Gnińskich Zamoyskiej*.

Przedmiotowa

1. A. Kucharski, *Grand Tour Tomasza, Michała i Marcina Zamoyskich z przełomu XVII i XVIII wieku*, Klio. Czasopismo poświęcone dziejom Polski i powszechnym, 33, 2015.
2. *Encyklopedia wiedzy o jezuitach na ziemiach Polski i Litwy 1564-1995*, oprac. L. Grzebień, Kraków, 2004.

